

РЕШЕНИЕ

№ 1816

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11401** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Гери Би 75“ ЕООД, представлявано от управителя Г. В. С., чрез процесуален представител адв. Х. Р. от САК, срещу Решение №4212 от 08.11.2022 г., постановено по НАХД № 11838/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 17 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 566081-F570943/18.03.2021 г., съставено от Началник отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП, с което на касатора на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е наложена "имуществена санкция" в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от министъра на финансите, вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС. В жалбата са развити съображения за неправилност на първоинстанционното решение. Поддържа се, че в хода на съдебното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на санкционираното дружество. Сочи се, че е нарушен материалния закон, а решението е необосновано. Твърди се, че наложеното наказание е явно несправедливо и не съответства на обществената опасност на деянието и на дееца. Не били взети предвид

сметчаващите обстоятелства. Деянието от своя страна било неправилно квалифицирано, като мотивите на решението били вътрешно противоречиви и необосновани. Поддържа се, че нарушението не е доказано по безспорен начин, тъй като паричната сума представлявала лични средства на служител на заведението. Изложени са съображения и за маловажност на нарушението. Иска се отмяна на първоинстанционното решение и отмяна на процесното наказателно постановление. Претендира се присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът е представляван от адв. К., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, а решението отменено.

Ответникът е представляван от юрк. Г., който намира жалбата за неоснователна и излага съображения за правилност на обжалвания съдебен акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение като прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, в настоящият си състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, която имат право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 63в ЗАНН първоинстанционното решение подлежи на касационно оспорване на основанията, предвидени в НПК. В чл. 348 ал. 3 НПК са изброени 3 касационни основания: нарушен е закона, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила или наложеното наказание е явно несправедливо. Съгласно чл. 218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно. От което по аргумент на противното следва, че за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от първоинстанционния съд и за явна несправедливост на наложеното наказание Съдът ще следи, само ако са били изложени в жалбата като касационни основания. От друга страна, твърдяната необоснованост на съдебното решение, постановено в производство по обжалване на наказателно постановление не представлява касационно основание. Тя е основание за отмяна на съдебните решения в производствата по Глава дванадесета от АПК, но не в производство като настоящото. Поради това, възраженията за необоснованост на съдебния акт не следва да бъдат разглеждани и обсъждани.

Настоящият съдебен състав намира, че въззивният съд правилно е установил фактическата обстановка. Преценката за безспорност на установените факти почива на правилна правна интерпретация на доказателствения материал относно подлежащите на доказване факти и обстоятелства. Настоящият съдебен състав споделя изводите на въззивния съд относно фактическата обстановка, поради което приема, че не е необходимо същите да бъдат повтаряни. Не са налице твърдените вътрешни противоречия в мотивите на съда, противно на твърденията в касационната жалба.

Съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на Министерството на Финансите извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Безспорно в настоящия случай разликата от 60 лв. не е била въведена чрез функцията „служебно въведени“. Съдът намира, че правилно е приложен материалния закон като е ангажирана административнонаказателна отговорност на „Гери Би 75“ ЕООД. Правилно е посочено и основанийето за налагане на административното наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лв.

Неоснователни са доводите на санкционираното дружество за допуснатото нарушение на закона. Правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството, като нарушената и санкционната норма са правилно определени. Противоправното деяние на дружеството е правилно квалифицирано, като АУАН и НП са издадени в предвидената от закона форма, от материално компетентни лица и в предвидените от закона срокове. При анализ на доказателствения материал по категоричен начин се доказва разликата в касовата наличност. Следва да се отбележи, че при положителна касова наличност, обосновано е прието, че се касае за хипотезата на ал. 2 на чл. 185 ЗДДС.

Неоснователни са възраженията за недоказаност на нарушението, както и че сумата представлявала лични средства на служител на дружеството. При извършената проверка такива възражения не са направени, а сумата е открита в касата. Противоречи на житейската логика лични средства да бъдат съхранявани в касата, където са и средствата на дружеството. Правилно съдът е отбелязал, че сумата от 60 лв. не е била въведена чрез функцията „служебно въведени“ на 12.09.2020 г., с което е нарушена разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредбата. Споделят се доводите на първоинстанционния съд, с които е прието, че нарушението води до неотразяване на приходи.

Правилен е изводът, че деянието не представлява маловажен случай. Нарушението не се отличава със значително по-малка степен на обществена опасност от останалите нарушения от този тип.

Не се споделят доводите на касатора, че не са взети предвид смекчаващите вината обстоятелства, доколкото такива реално не са установени. Не е доказано наличието на обективни пречки да бъде използвана функцията „служебно въведени“. Санкцията е в законоустановения минимум, предвиден за това нарушение, поради което не може да се приеме, че е явно несправедлива.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на касатора следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №4212 от 08.11.2022 г., постановено по НАХД № 11838/2021 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 17 състав.

ОСЪЖДА „Гери Би 75“ ЕООД, представлявано от Г. В. С., да заплати по сметка на Националната агенция за приходите сума в размер на 80 лв., представляваща

юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.